

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **LADEX, s.r.o.**, Štúrova 220, Svit, IČO 36 482 102, *zast. JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí právneho predchodcu žalovaného č. I/225/13868-83235/2011/990770-r, č. I/225/13868-83237/2011/990770-r, č. I/225/13868-83245/2011/990770-r, č. I/225/13868-83236/2011/990770-r, č. I/225/13868-83241/2011/990770-r, č. I/225/13868-83240/2011/990770-r, všetky zo dňa 26. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/5/2012 – 33 zo dňa 13. júna 2013, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/5/2012 – 33 zo dňa 13. júna 2013, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove, po spojení viacerých vecí na spoločné konanie, zamietol žaloby, ktorými sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí právneho predchodcu žalovaného zo dňa 26. augusta 2011:

č. I/225/13868-83235/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8032/11/ zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **január 2009** v sume 112 489,50 Eur.

č. I/225/13868-83237/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8080/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **marec 2009** v sume 120 265,25 Eur.

č. I/225/13868-83245/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8105/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **november 2009** v sume 91 570,50 Eur.

č. I/225/13868-83236/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8079/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **február 2009** v sume 65 067,22 Eur.

č. I/225/13868-83241/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8089/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **august 2009** v sume 104 533,25 Eur.

č. I/225/13868-83240/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8083/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **jún 2009** v sume 125 009,55 Eur.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dodanie telefónnych kariet do Švédska, neboli splnené podmienky pre intrakomunitárne dodanie tovaru (služieb) oslobodené od dane, preto vznikla žalobcovi z predmetných faktúr daňová povinnosť, pričom v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej v texte rozsudku len „zák. o DPH“), miestom dodania služby je miesto, kde má dodávateľ služby sídlo, miesto podnikania, alebo prevádzkareň, z ktorej sa služba dodáva. Podľa § 19 ods. 2 zák. o DPH, žalobcovi vznikla daňová povinnosť dňom dodania služby a v zmysle § 69 ods. 1 cit. zákona je platiteľ, ktorý dodáva tovar ako služby v tuzemsku povinný platiť daň.

Po vykonaní daňovej kontroly nebolo sporné, že žalobca nadobudol telefónne karty od poľskej spoločnosti MIX ELEKTRINOCS S.A. - OK a že sa jednalo o dodanie služieb, nie tovaru. V odvolaniach proti prvostupňovým rozhodnutiam, aj v žalobách žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav a porušenie § 29 ods. 2, 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len zák. o správe daní“) vo vzťahu k posúdeniu otázky, či došlo aj k reálnemu dodaniu týchto telefónnych kariet švédskemu odberateľovi, teda či boli splnené podmienky intrakomunitárneho plnenia, čo má zásadný význam pre rozhodnutie, či vznikla alebo nevznikla žalobcovi daňová povinnosť podľa § 19 ods. 2 v spojení s § 69 ods. 1 zák. o DPH.

Krajský súd poukázal, že v súlade s článkom 5 Nariadenia Rady č. 1798/2003 ES o administratívnej spolupráci v oblasti DPH správca dane zaslal švédskej daňovej správe dožiadanie za účelom preverenia deklarovanych zdaniteľných obchodov (zo dňa 22. marca 2010, č.j. 719/320/5119/Bar), či došlo k nadobudnutiu tovaru u švédskeho daňového subjektu DSV Road AB Malmeo. V odpovedi zo dňa 15. júna 2010 je uvedené, že spoločnosť DSV Road AB Malmeo je súčasťou spoločnosti DSV Global Transport & Logistics a je zapísaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo veľa krajinách na svete a to v oblasti prepravy a logistiky. Spoločnosť nenakupuje ani nepredáva dobíjacie telefónne karty a o spoločnosti LADEX, s.r.o. nikdy nepočula.

O týchto zisteniach bol konateľ žalobcu oboznámený dňa 5. augusta 2010, o čom bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní č.: 719/320/16670/2010/Bar. Žalobca sa vyjadril, že telefónne karty dodával do Švédska v roku 2007 na základe ústnej dohody, v roku 2008 na základe písomnej dohody, švédsky odberateľ prevzal tovar na území Slovenskej republiky, vyplatil ho v hotovosti a následne odviezol do Švédska. Jeho meno si nepamätá. Takáto argumentácia napriek predloženiu obchodnej zmluvy a jej slovenského prekladu nie je dôkazom o reálnom dodaní služieb (telefónnych kariet) spoločnosti DSV Road AB Malmeo, pričom žalobca aj napriek tomu, že počas výkonu daňovej kontroly navrhol, že zabezpečí účasť zástupcu spoločnosti DSV Road AB Malmeo, P. P., jeho účasť nezabezpečil.

Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že postup správcu dane bol tendenčný, zaujatý, v rozpore s § 29 ods. 2, 4 zák. o správe dane, a že správne orgány nevzali do úvahy informácie a listiny, ku ktorým mali prístup. Všetky listiny boli získané zákonným spôsobom, a následne posúdené v súlade s § 2 ods. 3, 6 zák. o správe daní.

Ak správca dane neakceptoval faktúry predložené žalobcom ako dôkazy o dodaní telefónnych kariet do Švédska spoločnosti DSV Road AB a dodatočnými platobnými výmery mu vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za kontrolované zdaňovacie obdobia, postupoval v súlade so zákonom.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, lebo žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, že odvolací súd podaným žalobám vyhovie.

Namietal, že predložil zmluvy, podľa ktorých bolo nepochybné dodanie tovaru daňovému subjektu do Švédska. Podľa žalovaného zo skutočnosti, že spoločnosť DSV Road AB je súčasťou DSV Global Transport&Logostics a je zapísaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo viacerých krajinách v oblasti prepravy a logistiky, vyplynulo, že táto spoločnosť nenakupovala ani nepredávala dobíjacie telefónne karty a o žalobcovi nepočula. Žalobca navrhol, aby zástupca spoločnosti DSV Road AB bol vypočutý a okrem zisťovania na príslušných orgánoch členských štátov prebehlo aj preverenie v rámci spoločnosti, s ktorou žalobca uzavrel zmluvu a následne dodal tovar do Švédska. Žalobca sám takúto možnosť nemá, ale majú ju príslušné daňové orgány. Toto je možné preveriť aj miestnym zisťovaním priamo u daňového subjektu. Žalobca mal za to, že dodanie služieb preukázal. Ak švédsky partner nepodal príslušné daňové priznanie, žalobca nemal na túto okolnosť vplyv. Vo veci nebol riadne zistený skutkový stav, nebol predložený dôkaz u šetrení u daňového subjektu vo Švédsku, tento dôkaz nemá ani žalobca a nie je schopný ho obstaráť, a preto bez jeho viny nebol doteraz v konaní predložený.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 22. augusta 2013 vyjadril žalovaný tak, že námietky žalobcu smerujú výlučne voči nedostatočne zistenému skutkovému stavu. Žalovaný sa s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu stotožnil a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu pripojených spisov je zrejmé, že predmetom súdneho preskúmania sú rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, Daňového riaditeľstva SR zo dňa 26. augusta 2011:

č. I/225/13868-83235/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8032/11/ zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **január 2009** v sume 112 489,50 Eur.

č. I/225/13868-83237/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8080/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **marec 2009** v sume 120 265,25 Eur.

č. I/225/13868-83245/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8105/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **november 2009** v sume 91 570,50 Eur.

č. I/225/13868-83236/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8079/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **február 2009** v sume 65 067,22 Eur.

č. I/225/13868-83241/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8089/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi

rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **august 2009** v sume 104 533,25 Eur.

č. I/225/13868-83240/2011/990770-r, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8083/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **jún 2009** v sume 125 009,55 Eur.

Podľa § 250ja ods. 7 O. s. p., ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8Sžf/15/2013 bola na tomto súde prejednaná a rozhodnutá obdobná vec, ktorou sa rozhodlo vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR č. I/225/13868-83242/2011/990770-r zo dňa 26. augusta 2011, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8099/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie **september 2009**. Obdobnosť veci spočíva nielen v totožnosti účastníkov konania, ale aj v totožnosti skutkových a právnych okolností a okruhu námietok žalobcu. Boli tak splnené podmienky pre aplikáciu § 250ja ods. 7 O. s. p. a najvyšší súd z rozsudku sp. zn. 8Sžf/15/2013 uvádza:

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 15 ods. 1 zák. o DPH, miestom dodania služby je miesto, kde má dodávateľ služby svoje sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, z ktorej sa služba dodáva; ak dodávateľ nemá sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, je miestom dodania služby miesto, kde má bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava, ak sa v odsekoch 2 až 10 a v § 16 neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 7 vety prvej zák. o DPH, miestom dodania služieb uvedených v odseku 8, ak sú tieto služby dodané osobe, ktorá podniká v členskom štáte inom, ako je členský štát dodávateľa služby, alebo zákazníkovi, ktorý má sídlo alebo bydlisko v treťom štáte, je miesto, kde má táto osoba sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, na ktorej spotrebu a využitie sa služby dodávajú; ak táto osoba nemá takéto miesto, je miestom dodania služby jej bydlisko alebo miesto, kde sa obvykle zdržiava.

Podľa § 15 ods. 8 písm. g/ zák. o DPH, službami, pri ktorých sa určí miesto dodania podľa odseku 7 vrátane ich sprostredkovania v mene a na účet inej osoby a prijatia záväzku zdržať sa vykonávania týchto služieb, sú telekomunikačné služby.

Podľa § 19 ods. 2 zák. o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby. Ak je služba dodaná zahraničnou osobou z iného členského štátu alebo z tretieho štátu a osobou povinnou platiť daň v tuzemsku je príjemca služby podľa § 69 ods. 2 až 4, daňová povinnosť vzniká dňom vyhotovenia faktúry; ak faktúra nie je vyhotovená do konca tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná, daňová povinnosť vzniká posledným dňom tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná.

Podľa § 69 ods. 3 zák. o DPH, zdaniteľná osoba je povinná platiť daň pri službách podľa § 15 ods. 8, ktoré jej dodala zahraničná osoba z iného členského štátu alebo z tretieho štátu.

Podľa § 29 ods. 4 zák. o správe daní, ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zák. o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu

daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa čl. 1 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92 (ďalej v texte rozsudku len „Nariadenie“), toto nariadenie stanovuje pravidlá a postupy, ktoré umožnia príslušným orgánom členských štátov, aby spolupracovali a navzájom si vymieňali akékoľvek informácie, ktoré im môžu pomôcť pri uskutočňovaní správneho stanovenia DPH. Toto nariadenie tiež stanovuje pravidlá a postupy pre výmenu určitých informácií elektronickými prostriedkami, najmä čo sa týka DPH ohľadom transakcií vo vnútri spoločenstva.

Podľa čl. 2 ods. 6 Nariadenia, na účely tohto nariadenia „žiadany orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktné oddelenie alebo každý príslušný úradník členského štátu, ktorý prijíma žiadosť o pomoc za príslušný orgán.

Podľa čl. 5 ods. 1, 2 Nariadenia, na požiadanie žiadajúceho orgánu žiadany orgán oznamuje informácie uvedené v článku 1, vrátane informácií týkajúcich sa jednotlivého prípadu alebo prípadov. Na účely posúvania informácií uvedeného v odseku 1 žiadany orgán zabezpečí vykonávanie akýchkoľvek administratívnych vyšetrení potrebných na získanie takýchto informácií.

Podstatou podaného odvolania bolo tvrdenie žalobcu týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k dodaniu telefónnych kariet do iného členského štátu – Švédska.

Z medzinárodnej výmeny informácií (formulár SCAC 2004, ref. č. E_SK_SE_20100324_6316_440-211504-10-5531_R(R), ako odpovede švédskej daňovej správy na žiadosť správcu dane žalobcu č. 719/320/5119/2010/Bar zo dňa 22. marca 2010) vyplýva, že „spoločnosť DSV Road AB je súčasťou DSV Global Transport & Logistics, ktorá je kótovaná na dánskej burze cenných papierov. DSV Road AB funguje vo veľa krajinách na svete v oblasti prepravy a logistiky. Spoločnosť nenakupuje ani nepredáva telefónne karty. Naša spoločnosť uviedla, že nikdy nenakúpili nič od Ladex s.r.o. a ani o tejto spoločnosti nikdy nepočuli“.

Pokiaľ žalobca žiadal vykonanie miestneho zisťovania u jeho dodávateľa vo Švédsku, je potrebné uviesť, že daňové orgány nemajú právomoc vykonávať svoje oprávnenia či akékoľvek preverovanie mimo územia Slovenskej republiky. Práve na základe výmeny informácií v zmysle Nariadenia boli od žiadaného orgánu švédskej daňovej správy získané dostatočné informácie potrebné pre správne stanovenie DPH, a preto nemohol odvolací súd uznať námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu. Len zo skutočnosti, že žalobca neunesol v daňovom konaní dôkazné bremeno, nemožno vyvodiť nedostatočné zistenie skutkového stavu správcom dane.

Prípadný výsluch osoby, o ktorej žalobca tvrdil, že bola jeho obchodným partnerom resp. tvrdeným zástupcom spoločnosti DSV Road AB, by nemohol mať vplyv na skutkové zistenia v daňovom konaní, keďže bola získaná informácia od samotnej „zastupovanej“ spoločnosti, ktorá vylúčila dodanie telefónnych kariet alebo akékoľvek obchodné styky so žalobcom.

Skutočnosť, že žalobcom označený odberateľ žalobcu nepozná a neobchoduje s telefónnymi kartami, nevyplývala z toho, že spoločnosť DSV Road AB je kótovaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo veľa krajinách na svete v oblasti prepravy a logistiky, ako sa v odvolaní domnieval žalobca, ale bola výslovne uvedená v odpovedi príslušného orgánu švédskej daňovej správy citovanej vyššie“.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné, a preto rozhodol podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2014

Mgr. Peter Melicher, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská